

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola VIII. Simplicii papæ ad Zenonem imperatorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

Quapropter inter tot formas, quæ erectæ sunt, prædicandi, non assertionem nouam, sed constantiam nitendum est. Iam probatum est, quid (Domino vos iuuante) profecerint labores vestri, Deo placitus fructus ostendit, quando eius domum vobis obfistentibus latroni introire non licuit, qui nonnullis occurrentibus sibi, latentes adhuc forsitan sui similes publicauit. non enim iunguntur bona pessimis, recta peruersis; nec possunt salutaria coire cum noxiis: quia luci communitio nulla cum tenebris, nec infideli portio cum fidei. Vnde necessario damnatorum comitabuntur exitum, qui talium delegere consortium; nisi forte respicientibus animis, & maxime qui nuper decepti sunt, videntes in quæ abrupta sunt ducti, ad splendorem veræ fidei discussa conferant se nube mendacii. Quod apostolicæ sedis pietate vt prouenire possit, optamus, quia vitam in Domini voluntate cognoscimus, ad Christianissimum quoque principem, vel ad fratrem & coepiscopum nostrum Acacium competentia simul scripta direximus, cuius accusandum silentium non putamus, quia scientes fidem probatissimi sacerdotis, certum tenemus, suum non esse quod tacuit. Vt autem plenius dilectio vestra cognoscat nostrorum, quas ad Christianissimum principem misimus, feriem literarum, exemplaria, internuntio quem misistis, redeunte, direximus. Data III. Idus Ianuarii, consule superscripto.

EPISTOLA VIII.

SIMPLICII AD ZENONEM

IMPERATOREM.

Gratulatur ei de recuperato imperio, hortaturque vt Alexandrinum episcopum sedi suæ restituat, & Leonis, & Calchedonensis Concilii decreta seruari faciat.

Simplicius episcopus Zenoni Augusto.

INTER opera diuinæ prouidentia, quæ pia semper & iusta sunt, nostris quoque temporibus eloqui potentias Domini vix quælibet humana lingua sufficiet. Quis

Concil. Tom. 9.

Vuu ij

etenim valeat vel cogitatione complecti, vel voce depromere, quod in ipso vtriusque rei laborantis articulo & votis publicis religionis sanctæ reddidit vos quieti, nisi quod tanti consideratione miraculi clamandum est cum Propheta: *Hæc est mutatio dexteræ excelsi*, quæ exaltantes semetipfos potenter humiliat, & humiliantes se clementer exultat? in quibus etiam si dispensationis supernæ sagacius mensura libretur, profecto euidenter apparet, ideo perfidorum irrepsisse perniciem, ut fides clementiæ tuæ etiam inter aduersa probaretur; quantoque magis rebus vrgeri crederetur infestis, tanto clarius vestra magnanimitas immineret: atque ob hoc mansuetudinis vestræ de Constantinopolitana vrbe prouenisse discessum, ut vniuersorum desiderijs expetiti, gloria maiore rediretis; ut ex contrariorum periculis, quod in vobis esset cunctis vtile nosceretur. Dauidicæ nimirum illius virtutis exemplo, qua singulari patientia cedens paululum furoribus parricidæ, continuo victoriam populorum precibus imploratus præstantiore fastigio est reuersus in regnū. Latere igitur venerabilis imperator, eos fuisse tuos hostes, qui extiterunt diuinitatis inimici: atque gaude cum ecclesia laborasse, & cum fidei catholicæ libertate imperium restitutum, atque ut in omnibus doceas causam tibi cum Deo esse communem, cuius ope viriliter fretus insiste; ut per quem publicos incubatores subegit, ecclesiæ quoque depellat tyrannos. Sicut enim pietas vestra merito recteque confidit, illo nos tempore nihil aliud Deum nostrum suppliciter implorasse, quam ut nobis Romani imperii præfules quales nunc loquimur, redderentur; ita expectari cernis, ut huiusmodi vos esse ipsorum actuum qualitate monstretis. Respicite, quæso, augustæ memoriæ Marciani atque Leonis omni mundo conspicuam catholica deuotione constantiam; & salubri consideratione perpendite, cum in eodem loco stare nequiuerint qui ab eorum rectitudine deuiarunt, successorem regiæ potestatis legitimum, ac diuinitus attributum eum fore sine dubio, qui illorum fidei perstiterit imitator. Debes, gloriosissime & clementissime fili imperator, augustæ memoriæ tantorum virorum taliumque reuerentiam, debes vices muneribus

Vera imperatoris ius, ut eius causa sit cum Deo communis.

Dei. Ille te ad istorum reduxit imperium: tu Deo istis similem redde famulatum. Et quia hæc beato apostolo docente nos Petro, mea nuper humilitate prædicante, refutata sunt, a casuris, Deo fautore, proficiant in regni soliditate mansuris. Ego quidem literis, quas vestra clementia destinavit, pignus immensum venerandæ religiositatis accipiens, & ingenti gratulatione respiro, & omnino non ambigo mentem vestram in rebus diuinis gesturam longe potiora quam cupio: sed mei memor officii, in hanc partem clementiam tuam ideo prolixiore horror alloquio, quia imperii tui pariter & salutis affectu, illis te causis inharere semper exopto, quibus solis & præsentis regni stabilitas custoditur, & æterni gloria comparatur. Unde ante omnia precor, vt Alexandrinam ecclesiam non minus a funesto, quam ab hæretico peruasore clementiæ vestræ dispositionibus liberatam, catholico ac legitimo restitui censeatis antistiti; eisque etiam, quos temeritate diabolica diuersis ecclesiis ordinasse perhibetur, eiectionis, rectæ fidei subrogari constituatis episcopos: vt sicut rempublicam vestram a tyrannica dominatione purgastis, ita vbique ecclesiam Dei ab hæreticorum latrociniis atque contagiis exuatis; nec id potius præualere patiamini, quod iniquitas temporum, & eos quos non solum vestro imperio, sed & in Deum quoque rebellis spiritus concitauit; quam quod tot tantique pontifices, & cum egregiis orthodoxisque pontificibus vniuersalis ecclesiæ decreuit assensus. Calchedonensis Synodi constituta, vel ea quæ beatæ memoriæ prædecessor meus Leo apostolica eruditione perdocuit, intemerata vigere iubeatis: quia nec vilo modo retractari potest, quod illorum definitione sopitum est, nec vllatenus recipi totiens vno vndique ore damnatus. Ipsa est quippe, sicut experti estis, catholica fides, quæ potentes de sede læsa deposuit, & exaltandos humiles custodita seruauit. Quare satis agendum est pietati tuæ, vt qui huius tibi auctor est doni, sit ipse etiam propagator. Data * octauo Idus Octobris post consulatum Basilisci & Armati.

* al. septimo

N O T A.

* *Epistola.*] Cum Zeno imperator scelestissimum Timotheum ab
V u u iij

Qua occasione hæc

epistola ad
Zenonem
imperio re-
stitutum
scripta sit.

exilio, quo illum Leo imperator multauerat, posthabitis omnium catholicorum votis, spretisque sanctissimi pontificis Leonis piis admonitionibus, reuocasset, & contra ipsum Christum Dominum in urbem introduxisset, accidit iusto Dei iudicio, vt Basiliscus flagellum Dei & virga furoris Domini ad Zenonem puniendum imperium inuaserit, eoque in exilium, vnde execrandum hæreticum reuocauerat, fugato, illud anno vno & sex mensibus tenuerit. Quibus euolutis, Zeno per huiusmodi vexationem nonnihil melior reditus, precibus & intercessione sanctæ protomartyris Theclæ, deuictio tyranno ad fasces imperii rediit, scriptaque statim ad pontificem Simplicium epistola, orthodoxæ fidei catholicæ professionem integerrimam edidit. Quam cum pontifex magno cum gaudio accepisset, hanc illi gratulatoriam epistolam reddidit, qua de recuperato per Dei gratiam imperio ei congratulatur, & vt amoto violento inuasore Timotheo, verum Alexandrinæ ecclesiæ antistitem exultantem sedi suæ restituat, hortatur. Inuasor sedis cognito zelo imperatoris, non expectans sententiam iudicis, *optauit sibi mortem*, inquit Liberatus capite decimo sexto, *& istud perseueranter orans, ab humana vita hausto veneno solutus est*. Ita in semetipsum iusto Dei iudicio vindex scelerum suorum insurrexit, cui imperatores qui præcesserunt, inique admodum ignouerunt.

EPISTOLA ACACII

AD SIMPLICIUM PAPAM.

Simplicium de Alexandrinæ ecclesiæ statu certiolem facit, scribens ob Timothei hæretici mortem, Petri Moggi eiusdem ecclesiæ perturbatoris fugam, pacem ecclesiæ redditam esse, ac Timotheum suæ sedi restitutum.

*Domino beatissimo, sancto patri, archiepiscopo Simplicio
Acacius.*

SOLICITVDINEM omnium ecclesiarum, secundum 1. Cor. 11. Apostolum, circumferentes, nos indefinenter hortamini, quamuis sponte vigilantes ac præcurrentes: sed vos diuinum zelum solito demonstratis, statum Alexandrinæ ecclesiæ certius requirentes, vt pro paternis Canonibus suscipiatis laborem, piissimo stillantes sudore pro his, sicut semper est approbatum. Sed Christus Dominus noster, qui diligentibus se in bonum cooperatur, nostris cogitationibus infidens, & vnam nobis in his mentem atque eandem pro gloria sua esse cognoscens, omnem victoriam ipse perfecit, confortes nos cum tranquillissimo 1. Rom. 8.